

fra Aar til Aar, under Borgmester Jensen er den vokset, under Højre og under Socialdemokratiet, der er i saa Henseende ingen Forskel. Nu er ganske vist ikke al Gæld af det onde, f. Eks. Laan, der optages til Anlæg eller Udvidelse af produktive Foretagender, som forrente og amortisere sig, og man kunde ogsaa tænke sig andre Laan, som ikke ere det. I visse Tilfælde kan det være forsvarligt at lægge en Del af de øjeblikkelige Udgifter over paa Fremtiden. Men hvad der i hvert Fald er ganske uforsvarligt — det maa vist alle være enige om —, er at dække løbende Underskud med Laan, og det er det, Københavns Kommune har maattet gøre de senere Aar. Som den sidste Taler hentydede til, have de sidste 8 Aar fra 1900 til 1907—08 bragt et Underskud af 5,684,000 Kr., altsaa gennemsnitlig et aarligt Underskud af ca. 700,000 Kr. Se, det kan ikke gaa i Længden, det medfører en Laaneøkonomi, der er ganske usund, og det tager i Virkeligheden Ansvaret bort fra Vælgerne. Dette Forslag vil lægge Ansvaret paa Vælgerne, det vil skabe den Frihed paa dette Omraade, som København har lige saa meget Krav paa som alle andre Kommuner her i Landet, og vil derved skabe Frihed under Ansvar, hvilket maa være Demokratiets Formaal.

København forlanger i ingen Henseende Forretigheder, Privilegier af nogen Art, Københavns Kommune forlanger kun et: at blive ligestillet med de øvrige Kommuner her i Landet. Derfor skal jeg heller ikke, som Situationen nu har formet sig efter den kommunale Valglovs Gennemførelse i Fjor, rette nogen Indvending mod det Forslag, der findes i § 21 om Opløsningsret og Referendum. Jeg skal ikke rippe op i den Strid, der førtes i Fjor; da vi stod paa bar Bund, bekæmpede jeg denne Form for en Folkeafstemning, fordi jeg ikke syntes, den var fyldestgørende, men jeg skal ikke vende tilbage til de Stridigheder, som den Gang førtes, fordi jeg erkender, at naar man nu har faaet denne Ordning indført for det øvrige Land, og København endnu som hidtil stiller sig paa det Standpunkt, at vi forlange kun Ligestilling, maa vi ogsaa tage Forholdene, som de ere ude i det øvrige Land. Forlange vi Bevægelsesfriheden, maa vi, saa længe vi have denne Ordning for de øvrige Kommuner, ogsaa finde os i et faa den her i København, og derfor skal jeg heller ingen Indvendinger have at gøre herimod.

Der er en enkelt Bestemmelse i Pa-

ragraffen om Erhvervsskatten og Aktieselskabsbeskatningen, som jeg kunde have Lyst til at sige et Par Ord om. Der fastsættes den Procent, der maa benyttes ved Erhvervsbeskatningen og Selskabsbeskatningen, til $2\frac{1}{2}$, ligesom hidtil. Nu er det givet, at det bliver jo noget for lidt. Naar man indfører den nye Ordning med denne stigende Skala og denne Formueskat, som vil indbringe Kommunen ca. 1 Mill. Kr. mere end hidtil, saa er det jo i nogen Grad at favorisere Kommunens erhvervsdrivende og Selskaber at lade dem blive staaende ved den hidtidige Beskatning, $2\frac{1}{2}$ pCt. Man kunde gennemføre samme Ordning her som i Provinserne. I Motiverne gøres det gældende, at det vil medføre praktiske Vanskeligheder. Jeg tror dog ikke, de ere uovervindelige. Man kunde ogsaa, hvis man ikke vil aabne Adgang til at benytte den Beregning af Ligningsprocenten, som bruges i Provinserne, gaa den Vej at forhøje Procenten en Smule over $2\frac{1}{2}$ pCt. Saa vidt jeg husker, blev det oprindeligt indstillet af den parlamentariske Skattekommission, at Selskabsbeskatningen maatte være 3 pCt.; det var først senere, da man nedsatte den hidtidige Procent for København fra 3 til $2\frac{1}{2}$, i 1902—03, at man saa ogsaa satte $2\frac{1}{2}$ pCt. som Maksimum. Nu forsvinder paa en Maade baade $2\frac{1}{2}$ og 3 pCt. som Maksimum, nu faar man en stigende Skala og en Gennemsnitsskala, der bringer Kommunen 1 Mill. Kr. mere end hidtil. Det vilde derfor maaske neppe være rigtigt at blive ved de $2\frac{1}{2}$ pCt., og man kunde da enten give Adgang til samme Ordning som i Provinserne eller forhøje Procenten til 3, der, som sagt, var det oprindelige. Det vilde ogsaa bidrage til at give Kommunen en noget større Indtægt.

Jeg har peget paa de 700,000 Kr.s aarlige Underskud i de sidste 8 Aar, men ærede Medlemmer vide, at i det Budget, vi i Dag træde ind i, vil Underskuddet stige ganske betydeligt, maaske blive omkring en 3 Mill. Kr. Nu kan man i Virkeligheden ikke — nogle ville maaske gøre det — med Rette bebrejde Københavns Kommunalbestyrelse Ødselhed, navnlig kan man ikke bebrejde den det fra Statsmagtens Side. De Udgifter, som ville komme i det kommende Budgetaar, have alle Partier i Kommunalbestyrelsen i Virkeligheden Medansvaret for. Der er kun en lille Del af Lønreformen, ingenlunde den store Lønreform, kun den mindste Del af den, hvorom der i sidste